

Цвета монаштво у Епархији зворничко-тузланској

На предлог игуманије манастира Светог архангела Гаврила у Драгаљевцу, високопреподобне мати Теодоре, уочи храмовне славе манастира, 25. јула 2025. године, Његово Високопреосвештенство Митрополит зворничко-тузлански г. Фотије је замонашио у чин мале схиме расофорну монахињу Ангелину давши јој име Екатерина по Светој Катерини Синајској.

Свечаном чину претходило је вечерње са петохлебницом које су служили: протојереј Александар Тешић, архијерејски намесник угљевички; архимандрит Нектарије Тешић, игуман Благовештенског манастира у Папраћи; и јереј Младен Јовић, парох даздаревачко-тријешнички.

– Ево дивног чина у нашој Цркви, чина светог монашења, чина ангелског, чина потреса. Сви ми који смо у монашком чину, читајући ове молитве и учествујући у монашењу сестре Екатарине поново смо то прошли и осећамо дубину тајне монашке, дубину завета које смо дали. Страшне су оне молитве, али и узвишене, када читамо да је ту Господ, да је ту Пресвета Богородица и да су ту ангели Божји и да пред њима своје завете дајемо. То је тачно и то је најдубље искуство Цркве. Испливава величанственост и узвишеност тог чина

и покајања. Сада један човек или сестра напушта свет и долази пред Престо Божиј, пред иконостас, хоће да приступи живом Христу, хоће да живи у потпуности јеванђељски, тј. ангелски, колико је то човеку могуће. Монаси одлучују да буду истински и прави хришћани у потпуности, а не делимично да припадају Богу, како то ми иначе радимо. Они хоће да се потпуно посвете Богу својом мишљу, свом снагом, умом, срцем и свим бићем својим. То је монаштво. Монасу су и били хероји свог времена и јесу хероји овог времена. Они се издавају од света и живе посвећени Богу, сестринству или братству у коме живе и одричу се од света – беседио је митрополит Фотије.

Сутрадан, митрополит Фотије је служио свету Литургију у манастиру Светог архангела Гаврила у Драгаљевцу поводом храмовне славе. Многобројни верни народ, на челу са високопреподобном игуманијом Теодором и протом Лазом Стјепановићем, дочекао је митрополита Фотија у порти манастира.

Митрополиту су саслуживали: протојереј Александар Тешић, архијерејски намесник уљгевичко-јањски; протојереј-ставрофор Лазо Стјепановић, служашчи у манастиру Драгаљевцу и парох драгаљевачки; јереј Бојан Крстановић, парох мртвички; јереј Младен Јовић, парох даздаревачко-тријешнички; као и протођакон Лазар Илић. У току свете Литургије митрополит Фотије је рукоположио теолога Момира Кутлачу у свештени чин ђакона. После заамвоне молитве владика Фотије је постригао искушеницу Дијану у расофорну монахињу давши јој име Гаврила.

– Сестринство манастира се умножава, а то нас све радује и даје наду за нека боља времена. Велики је дан у манастиру Драгаљевцу. Јуче смо имали једно монашење у схиму, један видљиви и потресан чин монашења када неко бира да иде уским путем, јеванђељским путем спасења који води човека у живот вечни. Тај обред и догађај је потресан и враћа на ону причу о блудном сину који се удаљио од Оца, постао телесан и смртан човек, те жели покајањем да се врати заједници светих, тј. Цркви. Имали смо и данас монашење сестре Гавриле у расу. То је први степен монашког подвига и за неку годину када то игуманија буде сматрала добиће и ангелску схиму. Смисао монаштва је да се достигне ангелски живот у телу, колико је то људима могуће – поручио је владика Фотије.

Деценијама уназад храмовна слава у манастиру Дугој Њиви се обележава у недељу пред Илиндан, када се одржава и црквено-народни сабор код те светиње. Игуман Теофило је дочекао у порти храма, заједно са монашtvом и свештенством Епархије зворничко-тузланске, Високопреосвећеног Митрополита г. Фотија, који је затим началствовао светом Литургијом.

Уследио је чин монашења у малу схиму искушеника Душана, којег је на постриг привео игуман Теофило. Замонашивши га, митрополит Фотије му је дао монашко име Никодим, у сећање на Преподобног оца Никодима Светогорца.

– Када започињемо беседе обично крећемо од почетка, од неке азбуке духовног живота или неке теме о којој хоћемо да кажемо. Сада морам почети са краја, јер се на крају десило оно што је требало бити на почетку, а то је оно што је тренутно најважније за ову свету обитељ. Ми смо оца игумана Теофила поставили да буде архимандрит ове свете обитељи. То је највиши чин у монашком служењу. Архимандрит значи „онај који води бригу о више манастира, келија, мандри – одвојених духовних заједница којима даје типик и благослов“. Честитам му са своје стране и да буде пример братији. Ми у Цркви учимо примером. Нема приче. Старац Порфирије је то говорио и остало је записано: „Људи су данас сити приче, пресити. Много је приче. Људи данас траже дела врлинска, дела хришћанска, дела монашка, дела мисионарска“. Дела потврђују оно што неко говори и у шта верује. Инфлација речи постоји. Прилика је да данас пожелим благослов Божји и нашем новом монаху, оцу Никодиму, који се на данашњи дан замонашио по Светом Никодиму Светогорцу. Оцу честитам на том великом имену које је добио. Нека проучава његово житије. Благодарим оцима који су дошли да заједно будемо на овој слави. Манастир Дуга Њива је призван да буде један од највећих духовних центара у нашој Епархији зворничко-тузласној, да има велико братство и да се живи монашким животом по правилу – поручио је владика Фотије.

spc.rs